

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 213.046 van 9 mei 2011
in de zaak A. 192.525/IX-6354**

In zake : Agim DE BRUYCKER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Katrien Crauwels en Koen Clonen
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 210A
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door:

1. de minister van Justitie
2. de minister van Binnenlandse Zaken
die woonplaats kiest bij
de Federale Politie DGS/DSJ
gevestigd te 1050 Brussel
Fritz Toussaintstraat 8

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 11 mei 2009, strekt tot de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 1 maart 2009 tot wijziging van het koninklijk besluit van 3 juni 2007 tot uitvoering van artikel XII.VII.18, § 2, derde lid, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 211.970 van 14 maart 2011 zijn de debatten heropend en is de zaak vastgesteld op de openbare terechtzitting van 4 april 2011.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Koen Clonen, die verschijnt voor de verzoeker, en adviseur Ruben Goosens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker treedt in 1989 als wachtmeester in dienst bij de rijkswacht. Op 26 september 1993 wordt hij benoemd in de graad van opperwachtmeester. Hij blijkt sinds november 1995 afgedeeld te zijn bij de Bewakings- en Opsporingsbrigades (BOB) van Antwerpen waar hij de leidinggevende functie van “keuronderofficier” uitoefende, evenwel zonder in het bezit te zijn van het brevet van de aanvullende gerechtelijke opleiding dat toegang verleende tot de BOB (hierna: BOB-brevet). Op 31 december 2000 behaalt de verzoeker dit BOB-brevet.

3.2. Op grond van artikel XII.VII.23 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (hierna: RPPol) en artikel 25 van het koninklijk besluit van 26 maart 2001 tot uitvoering van de artikelen 13, 27, tweede en vijfde lid, en 53 van de wet van 27 december 2000 houdende diverse bepalingen met betrekking tot de rechtspositie van het personeel van de politiediensten en houdende diverse andere overgangsbepalingen, worden 270 hoofd- en keuronderofficieren aangesteld in de graad van commissaris. Luidens het genoemd artikel 25 is de

voorwaarde wel dat deze personeelsleden op 30 december 2000 deel uitmaken van de bewakings- en opsporingsbrigades of van de dienst gerechtelijke politie bij het militair gerecht.

De verzoeker voldoet niet aan deze voorwaarde vermits hij pas op 31 december 2000 het BOB-brevet behaalde en pas dan officieel in plaats gesteld is bij de BOB te Antwerpen.

3.3. Op 1 april 2001 wordt de verzoeker binnen de geïntegreerde politie benoemd in de graad van hoofdinspecteur en wordt hij tewerkgesteld bij de federale gerechtelijke politie te Antwerpen.

3.4. Artikel XII.VII.18 RPPol, gewijzigd door artikel 29 van de wet van 3 juli 2005, bepaalt:

“§ 1. In afwijking van artikel VII.II.6, kan de hoofdinspecteur van politie, lid van de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie, die op de datum van de inwerkingtreding van dit artikel de loonschaal M5.2, M6, M7 of M7bis geniet, worden bevorderd tot de graad van commissaris van politie, indien hij geen evaluatie ‘onvoldoende’ geniet en voorzover de in § 2 bedoelde proportionaliteit wordt nageleefd.

De in het eerste lid bedoelde bevorderingen gaan in, in de loop van het vijfde jaar na de datum van inwerkingtreding van dit artikel. Daartoe worden alle in het eerste lid bedoelde personeelsleden, per korps van oorsprong en per categorie van de respectieve graden hoofdinspecteur eerste klasse, adjudant/adjudant-chef bij de rijkswacht, en gerechtelijk afdelingsinspecteur/laboratoriumafdelingsinspecteur/afdelingsinspecteur-electrotechnicus/afdelingsinspecteur voor gerechtelijke identificatie, gespreid over zeven jaren naar rata van, per jaar, één zevende van hun totaal aantal binnen hun categorie en dit in dalende volgorde van hun anciënniteit in die graad op de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van dit artikel, aangevuld met de graadanciënniteit die zij sinds die inwerkingtreding tot 1 april 2005 hebben opgebouwd. Om die volgorde vast te stellen geldt een voorrang van de adjudanten-chef op de adjudanten bij de voormalige rijkswacht en, wat de voormalige gerechtelijke politie bij de parketten betreft, van de afdelingsinspecteurs met de loonschaal 2D op de andere afdelingsinspecteurs. In geval van aanwijzing na 1 april 2005 voor een betrekking buiten de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie, blijft de voormelde spreiding op het betrokken personeelslid van toepassing.

De in het eerste lid bedoelde personeelsleden verkrijgen op de datum van hun benoeming tot de graad van commissaris van politie de loonschaal O2 met een loonschaalanciënniteit gelijk aan nul, in voorkomend geval verhoogd met de loonschaalanciënniteitsbonificatie bedoeld in artikel XII.VII.14.

§ 2. De in § 1, eerste lid, bedoelde proportionaliteit bestaat uit de verhouding tussen het aantal in een officiersgraad benoemde en aangestelde personeelsleden die op 1 april 2001 deel uitmaken van de algemene directie gerechtelijke politie van de federale politie en afkomstig zijn uit de voormalige gerechtelijke politie bij de parketten, respectievelijk voormalige rijkswacht.

Ten belope van ten hoogste het aantal aldus vastgesteld met betrekking tot de voormalige gerechtelijke politie bij de parketten en met inachtneming van de evolutieve proportionele verhouding, kunnen personeelsleden van de voormalige gerechtelijke politie bij de parketten tot commissaris van politie worden benoemd.

Ten belope van ten hoogste het aantal aldus vastgesteld met betrekking tot de voormalige rijkswacht en met inachtneming van de evolutieve proportionele verhouding, kunnen personeelsleden van de voormalige rijkswacht tot commissaris van politie worden benoemd en kunnen, vervolgens, volgens de nadere regels bepaald door de Koning, nog actuele personeelsleden die tot het middenkader van de voormalige rijkswacht behoorden, in aanmerking komen voor de aanvulling.

§ 3. De personeelsleden die omwille van de in § 2 bedoelde proportionaliteitsvoorwaarde niet binnen de in § 1, tweede lid, bedoelde zeven jaren kunnen worden bevorderd, worden vanaf 2012 en uiterlijk tot 2015 in de graad van commissaris van politie benoemd volgens de nadere regels bepaald door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.”

Deze benoemingen/bevorderingen in het overgangsrecht worden gemeenzaam de “rode loper” genoemd.

3.5. De nadere regels waarvan sprake in artikel XII.VII.18, § 2, derde lid, RPPol zijn vastgesteld in het koninklijk besluit van 3 juni 2007 tot uitvoering van artikel XII.VII.18, § 2, derde lid, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (hierna: het koninklijk besluit van 3 juni 2007) dat luidt:

“De in artikel XII.VII.18, § 2, derde lid, RPPol bedoelde aanvulling geschiedt door ambtshalve aanstellingen van de betrokken actuele personeelsleden die geen evaluatie ‘onvoldoende’ genieten, met volgende voorrang:

- 1° de personeelsleden die onder de toepassing vallen van artikel XII.VII.18 RPPol, met voorrang van de adjudanten-chef op de adjudanten;
- 2° de personeelsleden die houder zijn van het brevet van officier van de gemeentepolitie bedoeld in het koninklijk besluit van 12 april 1965 betreffende het brevet van kandidaat-commissaris en adjunct-commissaris van politie of in artikel 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 25 juni 1991 houdende de algemene bepalingen betreffende de opleiding van de officieren van gemeentepolitie, de voorwaarden tot benoeming in de graad van officier van de gemeentepolitie en de voorwaarden tot aanwerving en benoeming in de graad van aspirantofficier van de gemeentepolitie of van het brevet van hoofdonderofficier bedoeld in artikel 28, § 1, van het koninklijk besluit van 1 april 1996 betreffende de bevordering tot de graad van adjudant bij de rijkswacht;
- 3° de personeelsleden die houder zijn van het brevet van de aanvullende gerechtelijke opleiding dat toegang verleende tot de bewakings- en opsporingsbrigades van de rijkswacht of van het brevet van de hogere aanvullende gerechtelijke opleiding of van het brevet van operationele misdrijfanalist;
- 4° de overige personeelsleden.

Binnen elk van de in het eerste lid bedoelde categorieën geschieden de aanstellingen op basis van de kaderanciënniteit.”

Het koninklijk besluit van 3 juni 2007 heeft uitwerking vanaf 1 april 2005.

De verzoeker behoort tot de derde categorie en wordt op basis van dit besluit als 128ste gerangschikt. De rangschikking wordt evenwel gecontesteerd door het “federaal comité BOB” dat van oordeel is dat er een onderscheid moet gemaakt worden tussen degenen die vóór 31 december 2000 reeds deel uitmaakten van de BOB en zij die pas op 31 december 2001 deel uitmaakten van de BOB. Het comité vindt dat de eerste groep voorrang moet krijgen op de tweede, wat het koninklijk besluit van 3 juni 2007 niet toelaat, aangezien die rangschikking uitsluitend op basis van de kaderanciënniteit opgemaakt is.

3.6. Met een nota van 16 oktober 2007 deelt de directie van de mobiliteit en het personeelsbeheer mee dat de Commissaris-Generaal van de Federale Politie beslist heeft de rangschikking te wijzigen:

“(…) Inderdaad geeft de datum waarop een kandidaat een brevet heeft gehaald geen voorrang.

Niettemin heeft de CG beslist dat: ‘bij de samenstelling van de derde groep (3° van art. 1 van KB in ref 2) worden de personeelsleden onder aldaar bedoelde groep die op 30 december 2000 reeds deel uitmaakten van de BOB gerangschikt voor de personeelsleden die ten vroegste op 31.12.2000 voor de BOB werden aangewezen.(…)’.”

Op basis van deze gewijzigde criteria wordt de verzoeker gerangschikt op de 223ste plaats.

De verzoeker en een collega dienen tegen deze nieuwe rangschikking bezwaar in. Volgens de verzoeker wordt de nieuwe rangschikking naderhand ingetrokken.

3.7. Bij koninklijk besluit van 1 maart 2009 wordt het koninklijk besluit van 3 juni 2007 gewijzigd. De doorgevoerde wijziging heeft enkel betrekking op de derde categorie -waartoe de verzoeker behoort- en strekt ertoe een voorrangsregeling in te voeren voor de personeelsleden, die vóór 30 december 2000 reeds deel uitmaakten van de BOB.

Dit is het bestreden besluit. Het luidt als volgt:

“Artikel 1. Artikel 1, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 3 juni 2007 tot uitvoering van artikel XII.VII.18, § 2, derde lid, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, wordt aangevuld als volgt:

‘met voorrang voor de personeelsleden die vóór 30 december 2000 over het voormelde brevet van de aanvullende gerechtelijke opleiding dat toegang verleende tot de bewakings- en opsporingsbrigades van de rijkswacht, beschikten;’.

Artikel 2. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 april 2005.”

IV. Rechtspleging

4. Volgens de verzoeker heeft de verwerende partij na de kennisneming van het arrest waarbij de schorsing van het bestreden besluit werd bevolen, niet regelmatig om de voortzetting van het geding gevraagd omdat het bestreden besluit de minister van Binnenlandse Zaken en de minister van Justitie belast met de uitvoering ervan en deze gezamenlijke bevoegdheid impliceert dat beide ministers samen zich moeten verweren in het geding dat tegen dat besluit gericht is. In dit geval heeft enkel de minister van Binnenlandse Zaken om de voortzetting van het geding gevraagd zodat die voortzetting niet rechtsgeldig is en de onmiddellijke nietigverklaring zich opdringt.

5. De stelling van de verzoeker wordt niet gevolgd. De Belgische Staat, de verwerende partij in deze zaak, heeft de voortzetting gevraagd door tussenkomst van de minister van Binnenlandse Zaken, die daarvoor bevoegd is. De omstandigheid dat twee ministers belast worden met de uitvoering van het bestreden besluit houdt niet in dat de proceshandelingen in een geding voor de Raad van State slechts rechtsgeldig zijn met de handtekening van beide ministers.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

6. Op de openbare terechtzitting van 13 december 2010 heeft de verwerende partij erop gewezen dat het bestreden besluit door een nieuw koninklijk besluit van 2 november 2010 -Belgisch Staatsblad van 3 december 2010- ingetrokken is en dat met dat besluit een nieuwe regeling uitgewerkt is die uitwerking heeft vanaf 1 januari 2009. Dienvolgens wordt het bestreden besluit, dat overigens in zijn tenuitvoerlegging geschorst was, geacht nooit bestaan te hebben en heeft het onderhavig beroep geen voorwerp meer.

Tegen het koninklijk besluit van 2 november 2010 zijn evenwel annulatieberoepen ingediend. De nieuwe regeling is derhalve niet definitief kunnen worden. En in de huidige stand van de rechtspleging kan de Raad van State

ook niet zonder meer vaststellen dat de bepaling tot intrekking van het bestreden besluit -artikel 1- definitief rechtskracht verworven heeft.

7. De verwerende partij vraagt ter zitting van 4 april 2011 om de onderhavige zaak uit te stellen om ze dan gezamenlijk met de beroepen tegen het koninklijk besluit van 4 november 2010 te behandelen. Zij maakt evenwel niet duidelijk welk voordeel de gelijktijdige behandeling van de beroepen kan opleveren, terwijl de Raad van State toch ook de behandeling ten gronde van een zaak waarin de schorsing van de tenuitvoerlegging werd bevolen, niet te lang mag uitstellen.

8. Er zijn geen redenen om het onderzoek van de zaak uit te stellen. Het staat niet vast dat de verzoeker elk belang bij de nietigverklaring van het bestreden besluit verloren heeft.

VI. Onderzoek van het eerste en het derde middel

9. De verzoeker voert in het eerste middel de schending aan van artikel 2 van het Burgerlijk Wetboek, van het algemeen beginsel van de niet-retroactiviteit en van het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel. Hij wijst ook op de miskenning van zijn verworven rechten. In het daarbij aansluitend derde middel voert hij de schending aan van het motiverings- en van het redelijkheidsbeginsel.

Hij ontwikkelt zijn standpunt als volgt:

- Overeenkomstig het koninklijk besluit van 3 juni 2007, dat uitwerking had vanaf 1 april 2005, werd hij op de 128ste plaats gerangschikt en op grond van het bestreden besluit, dat tot dezelfde datum teruggaat, wordt hij op de 205e plaats geklasseerd. Het principieel verbod van de retroactiviteit van de bestuurshandelingen kan slechts terzijde geschoven worden wanneer er een wettelijke machtiging voor bestaat -hier niet het geval- of wanneer bijzondere

omstandigheden worden aangetoond die verband houden met de continuïteit van de openbare dienst of het regulariseren van een bepaalde rechtstoestand voor zover daarmee geen verkregen rechten worden aangetast of de rechtszekerheid geschaad. Er bestaat geen bijzondere omstandigheid die toelaat de voorrangsregels, ingesteld door het koninklijk besluit van 3 juni 2007, retroactief te wijzigen en afbreuk te doen aan rechten van een gehele groep personeelsleden.

- Elke beslissing van de overheid moet op draagkrachtige motieven steunen. De motieven die aan de grondslag van het bestreden besluit liggen zijn evenwel onduidelijk. Het optreden van de overheid is toegespitst op de benaerstiging van het algemeen belang, maar in dit geval is niet duidelijk welke reden van algemeen belang het bijkomend criterium, dat wordt ingevoerd, kan verantwoorden; het criterium aangaande de datum van het behalen van het BOB-brevet is niet relevant bij het bepalen van de verworven ervaring in een leidinggevende functie, waarvoor precies de kaderanciënniteit in rekening werd gebracht. De overheid heeft geen oog gehad voor het algemeen belang, maar voor het belang van een bepaalde drukkinggroep.

10. De verwerende partij stelde in haar nota met opmerkingen in de schorsingsprocedure in essentie dat terugwerkende kracht mogelijk is en dat het bestreden besluit alleen maar formaliseert wat de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie op 16 november 2000 overeengekomen zijn en wat bij vergetelheid niet in het koninklijk besluit van 3 juni 2007 was opgenomen; de verzoeker verwijst naar zijn verworven rechten, maar een rangschikking op een bepaalde plaats verleent in dit geval geen zekerheid over de datum van aanstelling omdat de rangschikking voortdurend wijzigt in functie van allerlei factoren, zodat niet voorspeld kan worden hoeveel kandidaten er jaarlijks benoemd kunnen worden en derhalve ook niet op welke datum de verzoeker in aanmerking komt voor een aanstelling. Voorts heeft de afdeling wetgeving van de Raad van State geen bemerkingen gemaakt bij de motieven van het besluit die in de preambule worden ontwikkeld en uit het protocol 226/2 van het onderhandelingscomité van 28 mei 2008 blijkt ook niet dat de motieven niet deugdelijk zouden zijn.

11. In haar memorie van antwoord benadrukt de verwerende partij nogmaals dat de minder gunstige rangschikking die de verzoeker door het bestreden besluit krijgt niet betekent dat hij “veel later” aangesteld zal worden in de graad van commissaris, gelet op het fluctueel karakter van de rangschikking en de onmogelijkheid om precies te bepalen hoeveel personeelsleden er jaarlijks aangesteld zullen worden, aangezien dit afhangt van het aantal oud-rijkswachters die uit het korps verdwijnen. Zij blijft van oordeel dat het bestreden besluit het juridisch kader van de tewerkstelling van de verzoeker niet in negatieve zin wijzigt. Zij gaat voorts nog nader in op de vaststelling in het arrest dat de beslissing van 16 november 2000 geen voorrang instelt voor bepaalde keuronderofficieren van de BOB en dat die beslissing geen deugdelijk motief voor het bestreden besluit kan vormen. Met name voert zij daarbij het volgende aan: in de beslissing van 20 november 2000 wordt verwezen naar de mogelijke aanstelling van keuronderofficieren, “actueel behorend tot de BOB”; daarmee wordt, in het kader van het RPPol, verwezen naar de personeelsleden die op 1 april 2001 -datum van inwerkingtreding van het RPPol- tot de BOB behoorden en het is dan ook “logisch” dat de personeelsleden die onder de beslissing van 16 november 2000 vielen, de later tot de BOB toegetreden personeelsleden voorafgaan. Het doel van de beslissing van 16 november 2000 was om de verhouding tussen het aantal officieren “ex-GPP” en “ex-Rijkswacht” bij te sturen door de bijkomende aanstelling van BOB-ers die reeds op 16 november 2000 tot die dienst behoorden, zoals ook in het protocol van het onderhandelingscomité werd bevestigd. Met de beslissing van 16 november 2000 wenste het bestuur eerst de personeelsleden die vóór 31 december 2000 tot de BOB behoorden, tot commissaris aan te stellen en slechts daarna de personeelsleden die nadien in die dienst opgenomen zijn. Daaruit volgt dat de beslissing van 16 november 2000 wel degelijk een deugdelijke grondslag vormt voor het bestreden besluit.

12. In zijn memorie van wederantwoord stelt de verzoeker dat de verwerende partij, door het wijzigen -in negatieve zin voor hem- van de factoren die de rangschikking beïnvloeden, zijn rangschikking zelf negatief beïnvloedt, waardoor hij later tot commissaris zal aangesteld worden. Het bestreden besluit

heeft onmiskenbaar tot gevolg dat een aanstelling tot commissaris later binnen zijn bereik komt en dat de verwachtingen die hij rechtmatig op basis van het koninklijk besluit van 3 juni 2007 mocht koesteren, gekrenkt zijn. Voorts herhaalt hij dat de beslissing van 16 november 2000 geen deugdelijke grondslag kan vormen om de aanspraken, die hij op grond van het koninklijk besluit van 3 juni 2007 kon doen gelden, eenzijdig te wijzigen, aangezien het akkoord van 16 november 2000 slechts gaat over de evaluatie, op 1 januari 2005, van de proportionaliteit binnen de algemene directie gerechtelijke politie en over de mogelijke bijkomende aanstelling op dat ogenblik van andere keurofficieren van de BOB, zonder dat daar enige voorkeurregeling wordt in afgesproken. De verwerende partij geeft een verkeerde inhoud aan het begrip “actueel” in de overeenkomst van 16 november 2000: die inhoud is niet terug te vinden in het koninklijk besluit van 3 juni 2007 en is ook niet door de ministers aanvaard; bovendien strijdt die inhoud met artikel XII.VII.18 in fine RPPol waar gesteld wordt dat de aanstellingen gebeuren “op basis van kaderanciënniteit”. Alleen dit kan het determinerend criterium zijn om de ervaring van de personeelsleden te bepalen; de verwijzing naar het bezit van het brevet op 30 december 2000 heeft niets met relevante ervaring in leidinggevende functies te maken omdat dit brevet alleen de bekwaamheid bewijst om gerechtelijke opdrachten uit te voeren.

Beoordeling

13. Overeenkomstig artikel 1, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 3 juni 2007 gebeurt de in artikel XII.VII.18, § 2, derde lid, RPPol bedoelde aanvulling door ambtshalve aanstellingen van de actuele personeelsleden volgens een bepaalde voorrang. De derde categorie wordt gevormd door de personeelsleden die houder zijn van het BOB-brevet en binnen deze categorie gebeurt de aanstelling “op basis van de kaderanciënniteit”. Het bestreden besluit verleent nu, binnen de derde categorie, voorrang aan de personeelsleden die vóór 30 december 2000 over het BOB-brevet beschikten.

14. Het bestreden besluit heeft uitwerking op 1 april 2005, dit is de datum van inwerkingtreding van het koninklijk besluit dat gewijzigd wordt. Het wijzigt retroactief de situatie van de personen wier toestand geregeld was door het koninklijk besluit van 3 juni 2007 en heeft aldus beschouwd terugwerkende kracht. Voor de verzoeker betekent zulks met name dat hij nu alle voormalige leden van de rijkswacht, die het BOB-brevet vóór hem behaalden, moet laten voorgaan voor een benoeming tot commissaris van politie, terwijl de rangschikking met het oog op die benoeming tot nog toe enkel en alleen gebeurde op grond van de kaderanciënniteit van de personeelsleden. De aanspraken die de verzoeker op basis van het koninklijk besluit van 3 juni 2007 tegenover het bestuur kon doen gelden worden nu substantieel aangetast.

15. Gewis kan het bestuur, in het raam van het beginsel van de veranderlijkheid van de openbare dienst dat hem toelaat de reglementering aan te passen aan de wijzigende omstandigheden, het administratief statuut van het personeel in minder gunstige zin wijzigen. Het getuigt evenwel van onbehoorlijk bestuur wanneer het daarbij de verwachtingen die bepaalde personen op grond van de bestaande regeling, die definitief in het rechtsbestel geïntegreerd is, rechtmatig mogen koesteren niet honoreert zonder daarvoor over een deugdelijke reden te beschikken die het algemeen belang aangaat.

16. De verwerende partij betoogt terecht dat de rangschikking, die overeenkomstig het koninklijk besluit van 3 juni 2007 wordt opgemaakt, niet leidt tot een benoeming op een vooraf bepaald ogenblik en dat, aldus begrepen, de verzoeker niet kan gewagen van verworven rechten. De verwerende partij betwist evenwel niet dat, volgens deze rangschikking, de verzoeker veel vroeger een benoeming in het vizier krijgt dan zulks op grond van de bestreden regeling het geval is en dat hij, eens aan de beurt -en voor zover hij op dat ogenblik geen evaluatie "onvoldoende" geniet- een recht op de aanstelling heeft. In die zin kan de verzoeker tegenover het bestuur aanvoeren dat het bestreden besluit het juridisch kader van zijn tewerkstelling, vastgesteld door het koninklijk besluit van 3 juni 2007, in ongunstige zin wijzigt en dat het bestreden besluit het verbod van

retroactiviteit miskent.

17. De verwerende partij verwijst naar bijzondere omstandigheden die een ingreep in de bestaande regeling kunnen rechtvaardigen. Dit zou hier het geval zijn. Zij verwijst naar de gezamenlijke beslissing van 16 november 2000 van de ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie, waarin het volgende gesteld is:

“(...) Aanstelling van leden van de BOB in de graad van commissaris.

Ter uitvoering van Art XII.11.82 van het mammoetbesluit zullen 270 hoofd- en keuronderofficieren van de BOB, die de commandotoelage niet genieten, voor de duur van hun aanwijzing aangesteld worden in de graad van commissaris.

Dit aantal komt tegemoet aan de ratio legis van voornoemd artikel dat ertoe strekt de garantie te geven dat er in de gedeconcentreerde gerechtelijke diensten, proportioneel bekeken, een evenredig aantal officieren zullen aanwezig zijn die afkomstig zijn uit de GPP en uit de BOB.

Deze aanstellingen worden toegekend aan de hoofd- en keuronderofficieren van de BOB die actueel een ambt gelijkwaardig aan dat van het niveau van officier uitoefenen, verdeeld als volgt :

- alle adjudanten en adjudanten-chef die geen commandotoelage genieten;
- de overige aanstellingen worden toegewezen aan de keuronderofficieren die actueel een leidinggevende functie bekleden. De ambten worden proportioneel verdeeld over de gerechtelijke arrondissementen afhankelijk van de personeelsterkte van de BOB in verhouding tot de totaliteit.

Op 1 januari 2005 op het ogenblik van de benoeming van de leden van het kader M7bis in de graad van commissaris dringt een nieuwe evaluatie naar de proportionaliteit binnen de algemene directie zich op afhankelijk van de onderwijl doorgevoerde oppensioenstellingen en bevorderingen. In voorkomend geval kunnen andere keuronderofficieren, actueel behorend tot de BOB, bijkomend aangesteld worden in de graad van commissaris.”

Daargelaten de vraag of dit akkoord niet louter een politieke afspraak is, die zonder nadere formalisering geen juridische waarde heeft en dan ook de grondslag niet kan zijn voor het inperken van de rechten van de verzoeker, wordt vastgesteld dat het stuk, vanuit het oogmerk om de betrekkingen in de gedeconcentreerde gerechtelijke diensten proportioneel te verdelen tussen ex-rijkswachters en ex-personeelsleden van de gerechtelijke politie, voorziet in de

aanstelling van de hoofd- en keuronderofficieren van de BOB die “actueel” -dit is op 16 november 2000- een ambt van het niveau van officier uitoefenen met de -voor de onderhavige zaak van belang zijnde- toevoeging dat op 1 januari 2005 “een nieuwe evaluatie van de proportionaliteit” zal moeten gebeuren met inbegrip van “in voorkomend geval” de mogelijkheid om “andere keuronderofficieren, actueel behorend tot de BOB” -dit is op 16 november 2000- bijkomend aan te stellen. In deze toevoeging wordt geen voorrang ingesteld voor bepaalde leden van de BOB.

Uit de tekst van de “beslissing” van 16 november 2000 kan niet afgeleid worden dat de datum waarop het BOB-brevet behaald wordt, een criterium -laat staan het decisief criterium- moet zijn om de voorrang te bepalen. Dit stuk kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd om de aanspraken die de verzoeker put uit het koninklijk besluit van 3 juni 2007 -hij is immers een actueel personeelslid in de zin van het RPPol, zijn evaluatie was niet “onvoldoende” en hij is op 1 april 2005 houder van het BOB-brevet- eenzijdig te wijzigen.

Volgens de verwerende partij moet de beslissing van 16 november 2000 in logica wel aldus gelezen worden dat de bijkomende aanstellingen in eerste orde worden verleend aan de personeelsleden die onder dat akkoord vielen -met name de keuronderofficieren die op 16 november 2000 tot de BOB behoorden- en dus met voorrang op de personeelsleden die later tot de BOB toegetreden zijn. Dat standpunt klinkt op het eerste zicht plausibel, maar het laat dan wel de vraag onbeantwoord waarom in het bestreden besluit de datum waarop het brevet behaald diende te worden toch vaststelt op precies 30 december 2000 en niet op 16 november 2000 of 1 april 2001.

18. De verwerende partij toont niet aan dat zij een deugdelijke reden had om in te grijpen op de aanspraken waarop de verzoeker zich op grond van het koninklijk besluit van 3 juni 2007 kan beroepen, door met name de rangschikking van de kandidaten op basis van hun kaderanciënniteit te laten voorafgaan door een rangschikking op basis van de datum van het behalen van het BOB-brevet. De

besproken middelen zijn in die mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het koninklijk besluit van 1 maart 2009 tot wijziging van het koninklijk besluit van 3 juni 2007 tot uitvoering van artikel XII.VII.18, § 2, derde lid, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 9 mei 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche